

Република Србија
УПРАВНИ СУД
5 У 26435/10
03.06.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Јелене Тишма-Јовановић, чланова већа, са судским саветником Вукицом Латинковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из П., Улица .., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из Б., Улица ..., поднетој против наредбе Министра одбране Републике Србије бр. ... од ... године, у предмету престанка професионалне службе у војсци, у нејавној седници већа одржаној дана 03.06.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореном наредбом, која је донета у извршењу пресуде Врховног суда Србије У 2890/08 од 05.11.2009. године, констатује се да тужиоцу престаје професионална војна служба са даном 06.11.1993. године, због неоправданог изостанка са службе пет дана непрекидно.

Тужилац у тужби оспорава законитост наредбе туженог органа из свих разлога предвиђених Законом о управним споровима. Наводи да је оспорена наредба донета од стране неовлашћеног органа јер према тада важећем Закону о Војсци Југославије једино је начелник Генералштаба био овлашћен за доношење одлуке о престанку војне службе, који такву наредбу никада није донео. Истиче и да је тужени орган погрешно применио одредбу члана 18. став 1. тачка 7. Закона о Војсци Србије, на коју се позвао, јер је наредба донета без предлога

начелника Генералштаба и да се тужени орган позвао и на Закон о Војсци Југославије и на Закон о Војсци Србије, што је чини незаконитом. Указује и да образложење оспорене наредбе не садржи разлоге, а дати разлози су нејасни и противуречни, чиме су повређена правила поступка. Даље наводи да у поступку није правилно утврђено чињенично стање јер је тужилац остао на служби у ВП ... Те по наређењу надлежне команде ВЈ и да се по добијању наредбе о премештају у гарнизон П. јавио где му је одобрен годишњи одмор, а онда је због болести отворио боловање, те да је незаконито скинут са платног списка почев од ... године. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорену наредбу.

У одговору на тужбу тужени орган је навео да су наводи у тужби неосновани и остајући при разлозима изнетим у образложењу оспорене наредбе предложио је да суд тужбу одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета произлази да је дана ... године тужилац поднео захтев надлежном органу да му се изда решење о пензијском стажу и о примањима док је био у професионалној војној служби, ради остваривања права на пензију. Како је тужиоцу фактички престала служба у војсци ... године, а о престанку професионалне војне службе није донета наредба, Министар одбране је донео наредбу бр. ... од ... године којом је констатовао да је тужиоцу престала служба у војсци са ... године. Против наведене наредбе тужилац је поднео тужбу која је пресудом Врховног суда Србије У 2890/08 од 05.11.2009. године уважена и наведена наредба је поништена. Поступајући по наведеној пресуди тужени орган је утврдио да је тужилац активну војну службу вршио у гарнизону Т., где је добровољно остао и након повлачења ЈНА у мају ... године и да се у војсци Републике Српске налазио закључно са ... године. У поступку је даље утврђено да је од стране II Армије донета наредба бр. ... од ... године о премештају тужиоца у гарнизон П. и наредба бр. ... од ... године, којом се тужилац премешта у гарнизон Ч. Из акта Министарства одбране Ц.Г. бр. .. од .... године као и из акта ВП ... П. пов.бр. ... од ... године се види да тужилац није поступио по наведеним наредбама и да није примио дужност ни у гарнизону П. нити у гарнизону Ч. Како је тужилац био у непрекидном и фактичком изостанку са службе од .... године, до ... године, када је ступио на снагу Закон о Војсци Југославије, то је правилно оспореном наредбом констатовано да је тужиоцу престала служба у војсци са .... године, на основу члана 107. став 1. тачка 2. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94...37/02 и "Службени

лист СЦГ", бр. 7/05 и 44/05), којом је прописано да професионалном војном лицу служба престаје ако неоправдано изостане са службе пет дана непрекидно или седам дана са прекидима у току 12 месеци.

По оцени суда, неосновано се у тужби наводи да је оспорена наредба донета од стране неовлашћеног органа и да је у истој погрешно примењен закон. Ово стога што је оспорена наредба правилно донета на основу Закона о Војсци Југославије, који је био на снази у време када је настао основ за престанак службе тужиоцу, а како је оспорена наредба донета у време важења Закона о Војсци Србије, тужени орган се правилно позвао на одредбу члана 18. став 1. тачка 7. Закона о Војсци Србије, којом је прописано да Министар одбране поставља, унапређује и разрешава офицере Војске Србије у Војсци Србије у чину мајора, потпуковника и пуковника и одлучује о престанку њихове службе.

Суд је оценио и остале наводе тужиоца али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења јер је тужени орган на правилно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право и без повреда правила поступка.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 03.06.2011. године, 5 У 26435/10 (2009)

Записничар
Вукица Латинковић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АМ